

mission

HOPP. SAMARBETE. FRAMSTEG.

MISSION 2021 NUMMER 2

Manjofolkets kamp för jämlikhet

SOMMARLÄGER FÖR UNGA FUNKTIONSHINDRADE

FAMILJARBETE I KAMBODJA

BILAGA: ÅRSRAPPORT

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Ann-Kristin Ävall
tfn 043 824 2150

Koordinator (församlings-
kontakter, vuxna och frivilliga)
Charlotte Steffansson-Myrskog
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 162:a årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A
00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växel: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Ann-Kristin Ävall

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 700 exemplar. Denna tidning är tryckt på FSC och PEFC certifierat papper.

Pärmbild: Ilkka Koivisto

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Nici Lönnberg

Tryck: FORSBERG

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Själsliga sår kan leva länge

I varje nummer av tidningen Mission strävar vi efter att lyfta fram någon arbetsform eller någon grupp av människor som Finska Missionssällskapet stöder. I detta nummer berättar vi om uppbyggnaden av den kyrkliga familjerådgivningen i Kambodja.

Det är mer än 40 år sedan Pol Pots kommunistiska skräckvälde i Kambodja tog slut. Men de själsliga sårna lever kvar, både hos dem som själva upplevde fasorna och hos senare generationer.

Detta är något som vi i vårt land kan förstå. Det är mer än 75 år sedan Finland utkämpade sitt senaste krig. De finländare som har personliga minnen från krigsåren är nu närmare 80 år eller äldre. Detta hindrar inte att kriget är en del av vår historia än idag. En stor del av vårt lands vuxna befolkning har på något sätt påverkats av kriget genom äldre generationers berättelser, släkthistorier eller familjetragedier.

I dagens läge är det många som funderar vilka ärr som vår tids kris, coronapandemin, kommer att efterlämna. Många har drabbats ekonomiskt, en del har förlorat någon närstående, nästan alla har känt av ensamheten. Särskilt oroar ändå de redan utsattas situation, människorna som nu hotas av direkt marginalisering.

Oberoende av vad som orsakat en kris så är det viktigt att den som behöver det får stöd, möjlighet att dela sin belägenhet och att prata. Det stöd som familj, vänner och släktingar kan ge är ofta underskattat. En pratstund kan vara viktigare än du tror och utgöra höjdpunkten på någons vecka.

Alla problem kan ändå inte lösas utan professionell hjälp. Sårna som det kambodjanska folket bär på är i många fall så djupa att det behövs utbildad personal som hjälper individerna och familjerna att gå vidare och helas. Det känns värdefullt att vi finländare kan vara med och stöda detta.

I tider av kris är det lätt att känna sig bortglömd och utelämnad. Det är säkert många som känt så under det senaste året. Bibeln är ändå full av löften om att Gud aldrig lämnar vår sida. Läs Psaltaren 139 och påminn dig om Guds trofasthet och storhet.

När jag skriver dessa ord är det en stormig, regnig och ruskig aprildag där ute. Men inne i lägenheten är det lugnt, skönt och varmt. Så är det också i livet. Omkring oss kan det storma, men med blicken fäst på Jesus kan vi känna oss lugna och hoppfulla.

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Kambodjanska prästen och kyrkoledaren Sreyleak Touch vid kyrkans port.

ÖGONBLICKET

På sidorna 17–18 kan du läsa mer om kyrkans familjearbete i Kambodja. **FOTO:** ILKKA KOIVISTO

AKTUELLT

SKYDDSUTRUSTNING TILL TANZANIA

Finska Missionssällskapet har beviljat 30 000 euro för anskaffning av skyddsmaterial till Tanzanias lutherska kyrkas sjukhus. Medlen används till inköp av munskydd, skyddshandskar, handdesinfektionsmedel och mediciner.

Tanzania offentliggjorde de första coronafallen i april 2020 då bland annat skolorna stängdes för tre månader. På sommaren öppnade skolorna igen och regeringen slutade publicera coronastatistik samt meddelade att landet är coronafritt. Coronafallen har dock ökat märkbart i Östafrika sedan den andra vågen kom i början av 2021.

I Tanzania är kyrkorna viktiga producenter av hälsovårdstjänster. Lutherska kyrkan upprätthåller 24 sjukhus och nästan 150 hälsostationer.

FOTO: Tanzanias lutherska kyrka

*Nu gör jag något nytt. Det spinar redan, märker ni det inte?
Jag gör en väg genom öknen, stigar i ödemarken.*

Manjofolkets kamp för jämlikhet fortsätter

De fick inte äta inomhus, kunde inte besöka andras hem och deras barn tilläts inte gå i skolan. Så här såg manjofolkets verklighet ut enligt traditionen. Manjorna är ett minoritetsfolk i Etiopien.

TEXT OCH BILDER: VIRVE RISSANEN
ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÅVALL

Defar Gobos dotter Tewabech Defar fick ett lån från projektet och byggde ett hus. Hon kunde också köpa några lamm, som hon kan göra småskaliga affärer med.

I Etiopien finns det många diskriminerade etniska minoriteter som Missions-sällskapet redan under en lång tid har stött tillsammans med våra lokala samarbetspartner. Manjofolket tillhör dem.

Manjorna bor i sydvästra Etiopien, de flesta av dem i länet Kaffa, som är känt för sina grönskande kaffeodlingar. Missions-sällskapet påbörjade utvecklingsarbetet bland manjofolket år 2005 i syfte att förbättra deras ställning. För att få resultat räcker det inte med att hjälpa de diskriminerade utan det gäller att se till att alla invånare har tillgång till grundläggande tjänster såsom brunnar.

”Allmän service och gemensamma aktiviteter syftar till att integrera minoriteterna i majoritetsbefolkningen och förbättrar gruppernas inbördes relationer”, berättar Amanuel Endalew, som arbetar vid Mekane Yesus-kyrkans avdelning för utvecklingsarbete, DASSC, i Etiopien.

FRÅN VÅLD TILL GEMENSAMMA SKOLOR

Traditionellt lever manjorna av jakt. I tiderna härskade de över sina områden, men redan på 1400-talet under kungadömet Kafas tidiga år förändrades maktbalansen och manjofolket trängdes ut i skogarna. De förvandlades till en diskriminerad minoritet som saknade människovärde.

Vi låter Dessho Darto berätta om hur det varit. Han är själv manjo, men arbetar numera i ett minoritetsprojekt i staden Sailem. Medan vi lunchar tillsammans berättar han sin historia.

”Förr hade jag inte ätit med dig i denna byggnad. Jag hade suttit ute. Det fanns en väldig spänning mellan olika människogrupper och det förekom våld.”

Bland manjorna har utbildning inte ansetts vara viktigt, men få skulle ens ha tillåtit gå i skolan. Dessho började skolan först efter att ha fått sitt första barn.

”Jag såg att några av mina kompisar fick jobb efter att de gått i skola. Nu bygger vi inom projektet gemensamma skolor och vattenposter för olika människogrupper. Manjornas inkomster har förbättrats genom vårt arbete”, säger Dessho.

Både minoriteterna och majoritetsbefolkningen får utbildning i nya näringar, och minoriteterna uppmanas att delta som fullvärdiga medlemmar i samhället.

Kvinnorna lär sig bokföring och grön-

saksodling i gemensamma försörjningsgrupper. Samtliga etniska grupper inbjuds att tillsammans diskutera diskriminering.

FÖRÄNDRADE ATTITYDER

Arbetet är inte lätt eftersom konflikterna och fördomarna är så djupt rotade i människornas sinnen. Enligt Dessho Darto är det fortfarande svårt för manjor att få tillgång till hyresbostäder i stadens centrum. Därför bekostade man ett internat där de som kommer längre bort ifrån – från skogarna eller byarna – kan bo under sin studietid. Internatet blev fort fullsatt.

Mindervärdes känslan har etsat in sig i manjornas medvetande och påverkar deras självkänsla. En annan manjo, Defar Gobo berättar att de behandlades som hundar före kyrkans projekt kom igång.

”Jag bodde i skogen liksom alla andra. Vi fick mat av majoritetsbefolkningen, men åt ute med löv som tallrikar. Under inga omständigheter drack vi ur samma koppar som de”, förklarar Defar. ”Ifall en manjo under sin ridtur såg någon ur majoritetsbefolkningen, steg hen ur sadeln och bad den andra passera. Vi betraktade majoritetsbefolkningen som övermänniskor, följaktligen fick en manjo inte vara fysiskt högre upp.”

Defar Gobo vet att mycket arbete kvarstår i kampen mot diskriminering: ”Fortfarande finns det människor, som inte anser att alla är jämlika.”

Kirsi Leikola lämnade över arbetet i Sailem till koordinatören för utvecklingsamarbete Tesfaye Nigusu. De träffades när Kirsi var på väg från Sailem och Tesfaye på väg dit.

TACK FÖR ERT ARBETE!

Defar Gobos liv förändrades när Kirsi Leikola från Missionssällskapet anlände till området. ”Kirsi lärde att vi alla är lika mycket värda.”

I varje samtal jag för i Sailem nämns Kirsis sätt att bemöta människorna, hur hon var en del av gemenskapen och lärde ut vad jämlikhet betyder. Paret Leikola utträttade sitt livsverk, över 25 år, bland diskriminerade minoriteter i Etiopien, Kirsi huvudsakligen i olika projekt och Risto Leikola i kyrkligt arbete.

Tanken att det behövs utvecklingsamarbetsprojekt i Kaffa föddes då paret Leikola arbetade för Mekane Yesus-kyrkan på 1990-talet. Genom arbetet kunde manjorna framföra sina önskemål till Missionssällskapet.

Så småningom fick Defar jobb som väktare hemma hos Kirsi tillsammans med Asrat Haile från majoritetsbefolkningen.

”Jag har ett arbete, men anser att det är viktigast att delta i diskussionerna inom bygemenskapen. Vi är redan nu jämlika med andra minoriteter, men jag upplever mig fortfarande vara mindervärdig i förhållande till majoritetsbefolkningen.”

Mycket har ändå åstadkommit. I Sailem har man kommit så långt att en minoritets-

representant valts in i lokalförvaltningen.

I städerna är manjornas ställning bättre än på andra ställen i Kaffa. Trots det funderar Defar om en fullständig jämlikhet nås först då äktenskap ingås mellan olika

människogrupper.

”Vi återgår inte längre till vår tidigare position. Vi växer oss starkare och mer självsäkra. När våra barn i sinom tid gifter sig med varandra är vi jämlika.” ∞

RESULTAT FRÅN VÅRT ARBETE

Under de två senaste åren:

har 1 200 människor fått tillgång till två nya vattenpumpar.

har 95 skolbarn lärt sig använda datorer, merparten av dem är flickor.

har 300 kvinnor fått utbildning i sexuell hälsa och hygien.

har 200 studerat bästa praxis för kaffeodling.

har 240 föräldralösa barn fått skoluniformer och -material.

har 45 hushåll utbildats om äppelodling.

har ungdomar utbildats till att fungera som förebilder för antidiskriminering. De besöker skolor och uppmanar barn att studera vidare, ända till universitetsnivå.

har 30 kvinnor utbildats till biodlare.

Finska Missionssällskapet 2020

Almenesh Feynisa är medlem i hälsokommittén i sin hemby i Etiopien. Med Missionssällskapets och kyrkans stöd har invånarnas hälsotillstånd förbättrats avsevärt och samtliga över 600 hushåll i byn har en egen toalett.

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Tro. Hopp. Kärlek.

OCH STÖRST AV DEM ÄR KÄRLEKEN.

Finska Missionssällskapets arbete 2020

Finska Missionssällskapet är kyrkans officiella missionsorganisation och en av Finlands största aktörer inom utvecklingssamarbete. Vi utför missionsarbete, utvecklingssamarbete och fredsarbete tillsammans med cirka hundra samarbetspartner i nästan 30 länder. Tron på Gud, hoppet om en bättre framtid och kärleken till nästan utgör den fasta grund på vilken Missionssällska-

pet har byggt sin verksamhet i mer än 160 år. Vårt arbete når ut till de mest utsatta, förtryckta och diskriminerade. Vi möjliggör utveckling, vi bygger fred och skapar jämlika förutsättningar för människor att forma en värdig tillvaro.

Läs mer:
finskamissionssallskapet.fi

Hopp om något bättre

När vi planerade för år 2020 förväntade vi oss att 150-årsfesten till minne av att Missionssällskapets första medarbetare anlände till Amboland skulle vara en av årets höjdpunkter. Målsättningen var att ordna betydande fester i både Finland och Namibia.

Under år 2020 lärde vi oss att planer förändras. Vi lärde oss att pandemier och kriser inte endast förekommer någonstans där långt borta. Även vårt samhälle kan stanna upp, också vi är sårbara. Trots att resandet minskade så krympte vår värld, och vi diskuterade med våra samarbetspartner om utmaningarna som rörde oss alla.

I stället för att fira blev vi tvungna att reflektera över vårt uppdrag i nya omständigheter. Årets mest berörande gudstjänstnyheter kom från små kyrkor vars ledare rapporterade att de klarade av att strömma sina tillställningar på webben. I det osäkra läget törstade människorna efter kyrkans budskap om hopp och tröst, och sökte sig

till de virtuella gudstjänsterna, till gemenskapen och själavården. **Vi tackar alla er som med ert stöd höll hoppets låga vid liv.**

Under 2020 framträdde diakonins betydelse tydligt i Missionssällskapets verksamhetsländer. Redan innan pandemin var utmaningarna som hänger ihop med klimatförändringar, fattigdom och ojämlikhet betydande. I följd började fattigdomen och undernäringen åter öka enligt Världsbanken. Kyrkorna och våra övriga samarbetspartner har gått i främsta linjen i mötet med människors behov. Samtidigt har också samarbetspartnerns egna resurser minskat till följd av läget. Många utvecklingsprojekt har sinkats avsevärt. **Vi minns med tacksamhet alla er som stött deras arbete med böner och gåvor.**

Missionssällskapet använde pengar ur katastroffonden och omdirigerade medel. Vi deltog med över en halv miljon euro i utdelning av nödhjälp, anskaffning av skyddsutrustning och produktion av coronainformation. **Tack till er som var med och mötte våra medmänniskor långt borta i deras nöd.**

Tyvärr lugnade inte pandemin ner världens konflikter. Tillsammans med våra samarbetspartner fortsatte vi föra dialoger och bygga fred och försoning under år 2020. Speciellt strävade vi efter att se till att kvinnor och aktörer på gräsrotsnivå får sina röster hörda. I denna rapport berättar vi med några exempel om resultaten från Missionssällskapets och dess samarbetspartners arbete under 2020. Miljöerna och situationerna förändras, men vi får påminna oss om Paulus uppmaning: "Gläd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihärdiga i bönen." (Romarbrevet 12:12)

Rolf Steffansson
verksamhetsledare

"Gläd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihärdiga i bönen." (Romarbrevet 12:12)

PÅ HOPPETS VÄG

Kyrkans beslutsfattare behöver utbildning

Trots coronapandemin inledde rekordmånga – det vill säga 79 studerande – sina studier vid Nyakato bibelskola i Tanzania under år 2020. Studenterna kom från nio stift. Bibelskolan som grundades för drygt tio år sedan med stöd från Finska Missionssällskapet har utvecklats till ett regionalt utbildningscenter. Vid bibelskolan utbildas församlingsanställda, evangelister och präster för regionen där det råder stor brist på personal. Institutet har även en viktig roll i att stärka det kristna ungdomsarbetet, ett arbete som är livsviktigt med tanke på kyrkans tillväxt och budskapets verkan.

Foto: Emmanuel Mtika

På det egna modersmålet är det lättare att lära sig

Undervisning på eget modersmål är ett viktigt medel att lösa den globala inlärningskrisen. Exempelvis i Senegal talas det över 30 språk, men franskan är det officiella språket, och även undervisningsspråket i skolorna. Finska Missionssällskapet och Senegals lutherska kyrka har utfört läskunnighetsarbete och förskolearbete på eget språk, bland annat på språket sereer. I samarbete med myndigheterna har man arbetat för att förskolutbildningen även ska bli en del av den offentliga skolan. Målsättningen är att ge barnen fler möjligheter att lära sig på sitt eget språk och på så sätt förbättra inlärningsresultaten.

Foto: Ruusa Gawaza

VI VITTNAR OM
GUDS GRÄNS-
ÖVERSKRIDANDE
KÄRLEK

VI ARBETAR FÖR
EN RÄTTVISARE
VÄRLD

Droppebevattning och saltorkar hjälper mitt i klimatförändringen

Sedan år 2020 har Finska Missionssällskapet utbildat sina samarbetspartner i klimatförändringar och katastrofberedskap. Klimatförändringarna syns redan i människors vardag överallt i världen, särskilt i fattiga länder. Man har ordnat utbildningar bland annat i Zimbabwe och Kambodja. Droppebevattningsystem av plastflaskor, energisnåla spisar och saltorkar är enkla och billiga att framställa. Man kan förbereda sig inför torka och översvämningar till exempel genom nya odlingstekniker och -växter.

Foto: Ruusa Gawaza

VI FÖRSVARAR DE
DISKRIMINERADES
MÄNNISKOVÄRDE
OCH MÄNSKLIGA
RÄTTIGHETER

VI BYGGER
FRED OCH
FÖRSONING

Foto: Katja Tynkkynen

I Colombia lider ursprungsbefolkningen mest av våldet

Missionssällskapet och kyrkan i Colombia har ett gemensamt projekt, Från våld till försoning, som främjar före detta gerillasoldaters anpassning till samhället och förbättrar ursprungsbefolkningens ställning i avsidens områden som präglas av fattigdom och våld. Fredsforum sammanför representanter för ursprungsfolken och olika organisationer i diskussioner om utmaningar och gemensamma lösningar. I projektet bygger man fred och försoning på gräsrotsnivå, arbetar för bättre levnadsvillkor samt främjar mänskliga rättigheter och social rättvisa bland de etniska samfundet på området.

Läs mera:
[finskamissionssallskapet.fi/
verksamhet](https://finskamissionssallskapet.fi/verksamhet)

Ekonomi 2020

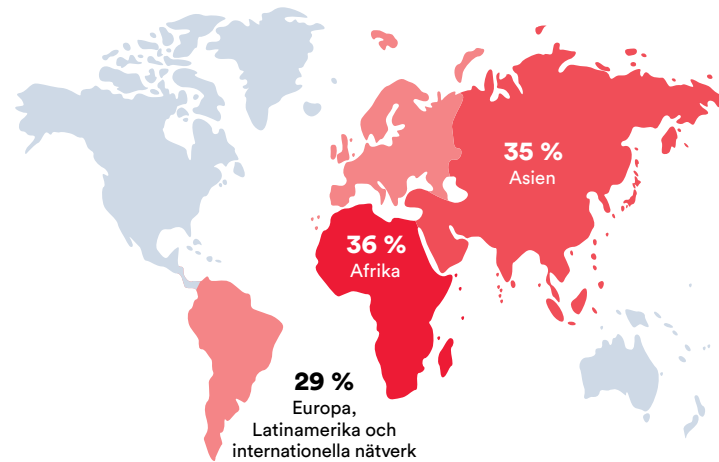
Finska Missionssällskapets verksamhet finansieras av Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, kristna organisationer, utrikesministeriet och privatpersoner. I slutet av år 2020 hade Missionssällskapet 188 arbetstagare, 118 i hemlandet och 70 utomlands.

Verksamhetsberättelse och bokslut 2020
finskamissionssallskapet.fi/om-oss

Utgifterna enligt region

#FinNam150

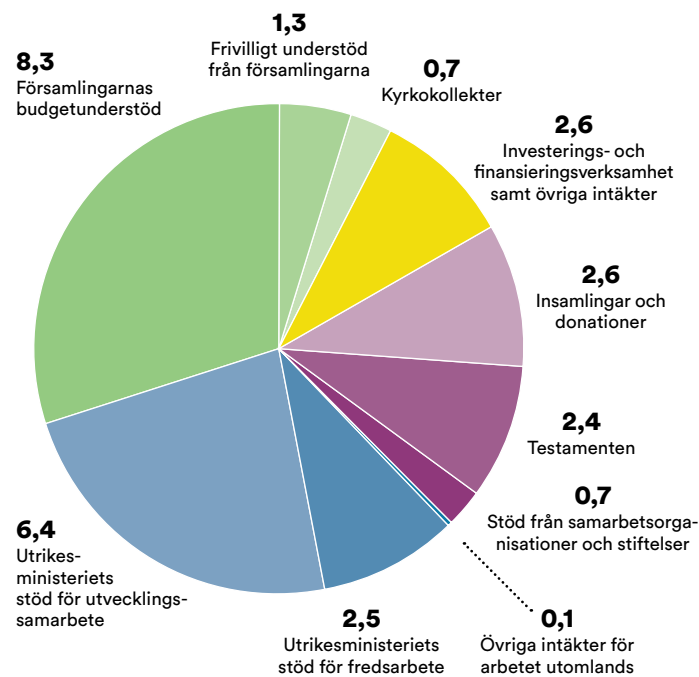
Under 2020 firade vi 150 år av samarbete med Namibia under hashtaggen #FinNam150. På grund av coronapandemin kunde inte alla våra planer för jubileumsåret förverkligas på det sätt som det var tänkt ännu i början av året. Vår gemensamma vandring med Namibias lutherska kyrka lyftes ändå fram på många sätt under året: genom artiklar i tidningen Mission och på webben liksom via inlägg i sociala medier. På finska gjordes även podcaster och radiointervjuer, och en gudstjänst hölls i Missionskyrkan. I slutet av året utkom jubileumsboken *Ystävyiden tiellä Namibiassa*.

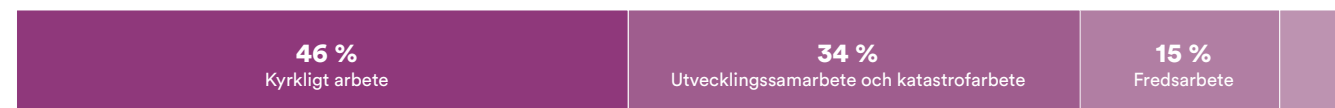
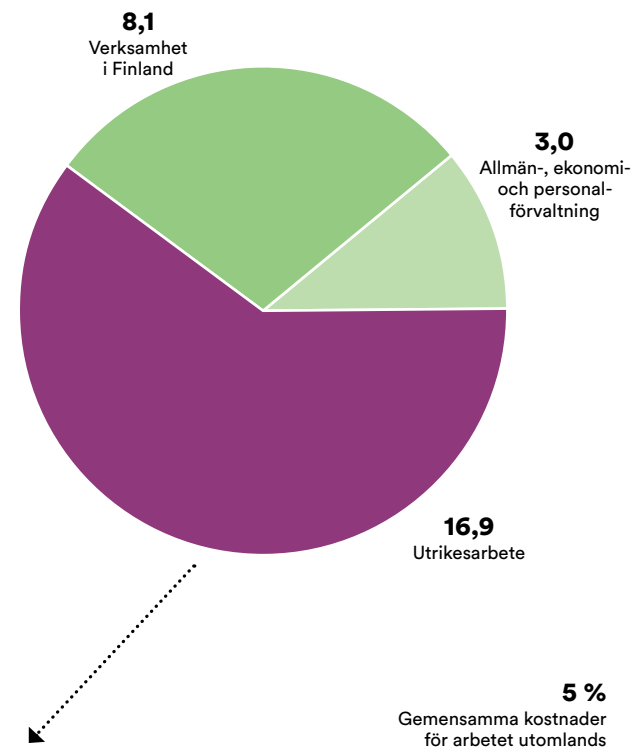
Stöd för coronaförebyggande arbete i världen

Missionssällskapet gav under år 2020 betydande belopp till sina samarbetspartner, kyrkor och medborgarorganisationer, för coronaförebyggande arbete. I utvecklings-samarbetsprogrammet ingick redan från tidigare bland annat hälso- och hygienarbete, utvecklande av försörjningsmöjligheter och förbättrande av livsmedelsförsörjningen. Dessa erbjöd konkreta lösningar och resultat i en pandemirabbad värld. Under året förmedlade vi tillförlitlig information om coronaviruset och gav psykosocialt stöd.

Inkomster 27,6 M€

Utgifter 28 M€

De vackraste julsångerna ljud via strömmade kanaler

Under hösten 2020 funderade man i församlingarna febrilt på olika alternativa sätt att förverkliga De vackraste julsångerna i stället för de traditionella sångstunderna. Mot slutet av året försämrades coronaläget så att nästan det enda som var möjligt att ordna var virtuella evenemang. Dessa fick många tittare, vilket säger något om De vackraste julsångernas betydelse för finländarnas julfirande. Det allsångstillfälle som Finska Missionssällskapet ordnade för hela landet (Koko Suomen Kauneimmat Joululaulut) hade sammanlagt över 150 000 visningar på YouTube och Facebook. Trots coronan inbringade kampanjen De vackraste julsångerna nästan hälften av de normala intäkterna, strax under 450 000 euro. Paula Koivuniemi var kampanjens beskyddare.

Foton: Hannes Honkanen

Missionsfesten flyttades fram

På grund av coronapandemin kunde inte missionsfesten hållas i Korsholm i maj 2020 som planerat utan flyttades fram först med ett år och sedan ytterligare en gång till september 2021. Vi hoppas då kunna genomföra missionsfesten på kyrkbacken i Gamla Vasa i samarbete med Korsholms svenska församling.

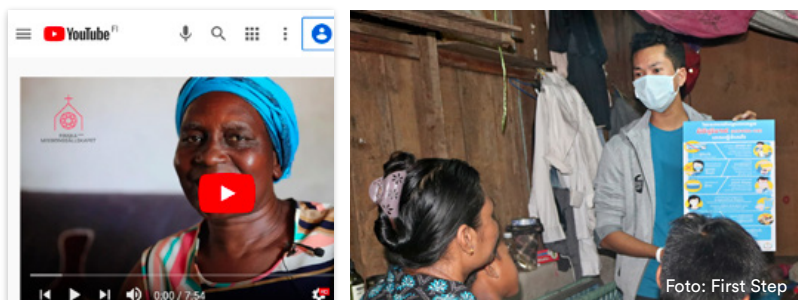
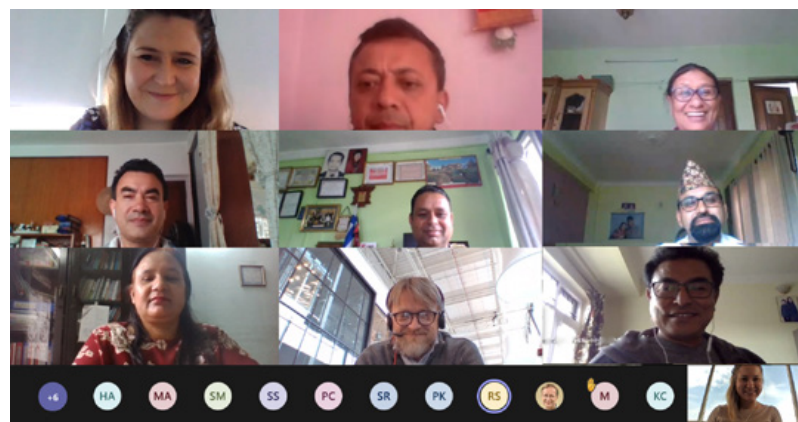

Ett dystert coronaår

Under år 2020 präglade coronapandemin Missionsällskapets arbete såväl i hemlandet som utomlands. De flesta av våra utlandsarbetare kallades hem och inrikespersonalen distansjobbade. Coronan påverkade våra intäkter då bland annat församlingarnas verksamhet var på paus, och det inte var möjligt att samla kollekt och ordna evenemang. De minskade intäkterna ledde till stränga sparåtgärder, och uppsägningar kunde inte undvikas.

Coronaåret lärde oss mycket. Med församlingarna och våra utländska samarbetspartner höll vi kontakt på distans. Utbildningarna och evenemangen flyttade online och vi framställde material för församlingars och skolors distansverksamhet. På finskt håll bekantade man sig också med Facebook-live och podcastproduktion.

Veronika Shutova och Anastasia Smirnova.

Sommarläger – en livsförändrande upplevelse för unga funktionshindrade

TEXT: CHRISTINA HEIKKILÄ OCH KIRSI ELO ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÄVALL FOTO: KASHDIJ-STIFTELSEN

Vi har inga solskenshistorier att berätta om barn som blivit botade. Men vi vill ge dessa barn och unga hopp, livsglädje och en bättre vardag. Vi arbetar för att de ska ha en möjlighet att förverkliga sina drömmar, få en utbildning och vara delaktiga i stället för att vara tvungna att leva mellan fyra väggar med datorn som enda kontakt med världen utanför.

Så här beskriver chefen för den ryska Kashdij-stiftelsen (på finska: Jokainen-säätiö), Veronika Shutova, stiftelsens verksamhet. Kashdij som grundades år 2014 arbetar för att förbättra livskvaliteten för svårt funktionshindrade barn och unga.

Kashdij-stiftelsens årliga sommarläger ordnades för femte gången i augusti 2020. På grund av coronapandemin begränsades

deltagarantalet till 60 och alla intresserade fick inte plats på lägret. Deltagarna i det två veckor långa lägret kom från olika delar av Ryssland, en ända från Sibirien.

– Det var roligt att höra deltagarna berätta hur lägret förändrar deras liv. 18-åriga Ilnur deltog för första gången. Han sitter i rullstol och hade aldrig tidigare varit hemifrån utan sina föräldrar. På lägret fick han

Stöd vårt arbete på olika håll i världen!

Ge en gåva på adressen finskamissionssallskapet.fi/delta

Foto: Hannes Honkanen

FINSKA MISSIONSÄLLSKAPET 1859

Finska Missionsällskapet
PB 56, 00241 Helsingfors
Tel. 09 12971*
info@finskamissionssallskapet.fi
www.finskamissionssallskapet.fi

 IBAN FI38 8000 1400 1611 30,
DABAFIHH
INSAMLINGSTILLSTÅND: FINLAND
RA/2020/1538, ÅLAND ÅLR 2020/6483

”Det första lägret jag deltog i förändrade mitt liv.”

tillbringa tid med andra ungdomar och fick mod att ta kontakt med andra människor på ett helt nytt sätt, säger Veronika.

Veronika Shutova vill ordna möjligheter för de funktionshindrade och deras familjer att träffa varandra men också andra människor. I Ryssland är tillgängliga miljöer ännu ett avlägset mål och Veronika drömmer om en egen lägergård som passar alla.

– Jag ser att förändringar är på gång i samhället. Man ser allt fler barn i rullstol, och folk är inte längre så rädda för funktionshindrade. Jag har lärt mig mycket av samarbetet med finländarna och är glad att jag kan arbeta för alla människors lika rättigheter och möjligheter.

FRÅN ISOLERING TILL FRONTFIGUR FÖR STIFTELSEN

21-åriga Anastasia Smirnova kom med i Kashdij's verksamhet när hon var 16 år. Nu studerar hon psykologi i Sankt Petersburg och ansvarar för stiftelsens sociala medier.

– Jag lider av spinal muskelatrofi och har varit tvungen att besöka sjukhuset regelbundet ett par gånger i året ända sedan jag var 12 år. Endast få funktionshindrade har möjlighet till universitetsstudier i Ryssland, men stödet från Kashdij ger mig chansen. Jag vill arbeta som utbildare och psykolog för förskolebarn, säger Anastasia.

– Det första lägret jag deltog i förändrade mitt liv. Före det besökte jag bara sjukhuset, resten av tiden tillbringade jag hemma, mestadels på mitt rum.

Anastasia fungerar som stiftelsens ansikte utåt och representerar Kashdij på olika evenemang, konferenser och seminarier. Hon arbetar med ett projekt på sociala medier där rörelsehindrade ungdomar berättar hur världen ser ut från rullstolsperspektiv. Projektet har fått mycket uppmärksamhet och många ungdomar har velat dela sina berättelser.

– Jag drömmer om att det skulle vara lättare att röra sig på stan med rullstol och att rörelsehindrade människor inte skulle behöva strida med myndigheterna för att få tillgång till mediciner. Jag drömmer om en egen familj och om att kunna resa – och om att det en dag skulle uppfinnas ett mirakelvaccin som gör att samhället och människorna inte längre ser snett på funktionshindrade och undviker dem. ∞

KASHDIJ-STIFTELSEN

Finska Missionssällskapet har stött Kashdij-stiftelsen ända sedan den grundades år 2014. Stödet avslutas år 2022. Förutom det ekonomiska stödet har Missions-sällskapet bidragit med experthjälp särskilt för att utveckla stiftelsens medelanskaffning. Andrey och Christina Heikkilä har varit involverade i detta arbete.

Under de senaste åren har Kashdij fått mycket synlighet och fått både ekonomiskt stöd från Ryssland och nya människor som deltar i verksamheten. Av staten har stiftelsen fått adekvata utrymmen i Sankt Petersburg till sitt förfogande och den så kallade Presidentfonden tilldelade redan för andra gången medel för att arrangera ett sommarläger. Detta är ett viktigt erkännande för det arbete som stiftelsen gör.

Stiftelsen har tre deltidsanställda och över 50 frivilliga. Över 200 personer får stöd varje år. Många är svårt funktionshindrade barn och ungdomar vars förväntade livstid är kort.

Kyrkan ordnar familjeseminarier tillsammans med organisationen Continuing Learning Organization. FOTO: TERO RUOTSALA

Kambodjas kyrka stöder familjer och kommer med hopp i fattigdomen

I Kambodja har kyrkan redan länge satsat på förebyggande familjearbete och vill nu bygga vidare med familjerådgivning på kristen grund. Pia och Tero Ruotsala från Finska Missionssällskapet hjälper kyrkan att bygga upp verksamheten.

TEXT: PIA RUOTSALA ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÅVALL

Pia och Tero Ruotsala började i september jobba för den lutherska kyrkan i Kambodja. Målsättningen med arbetet är att stärka den tioåriga kyrkan utifrån kyrkans egen vision.

Den unga och livskraftiga kyrkan har 385 medlemmar och 31 anställda, varav merparten är under 30 år. Kyrkan leds av dess enda präst, Sreyleak Touch (29). Kambodja är ett huvudsakligen buddhistiskt kungadöme och de kristna utgör två pro-

cent av landets befolkning på 16 miljoner.

Under skräckväldet på kommunistledaren Pol Pots tid åren 1973–1979 dog cirka en tredjedel av landets befolkning i tvångsarbete, av hunger eller våld. Efter folkmordet fanns endast få äldre eller högutbildade kvar och de flesta religiösa ledare hade dödats. Ett helt samhälle byggdes upp från grunden under 1980-talet. Trots att det gick fort att utveckla infrastrukturen lämnade folkmordet öppna sår i människors sinnen,

vilket avspeglar sig i par- och familjerelationerna. Befolkningen lider också av svår fattigdom, som ökat under coronapandemin och till följd av klimatförändringarna.

Kyrkan i Kambodja har redan länge jobbat förebyggande med familjearbete och sett att det finns behov för professionell familjerådgivning. Det förebyggande arbetet har fått stöd från Finska Missionssällskapet under många år.

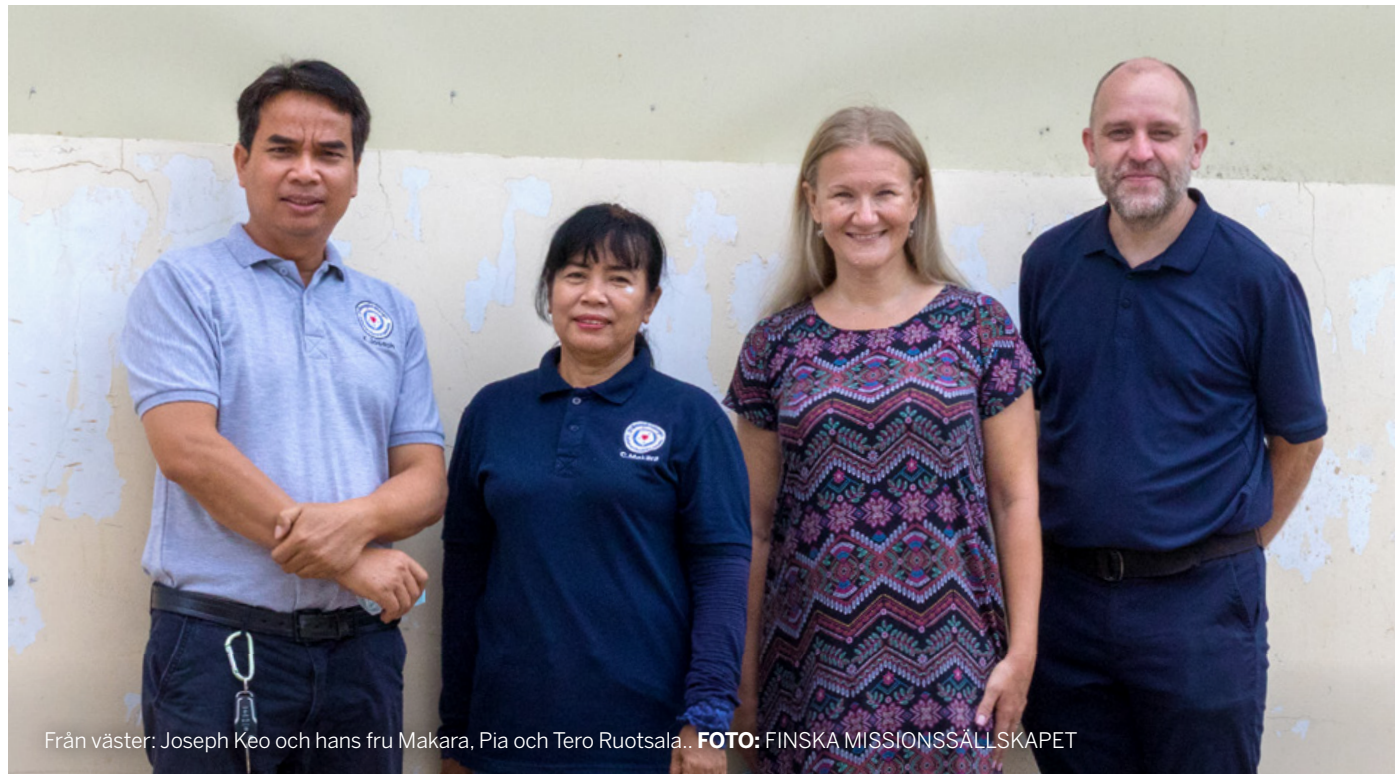
CHRISTINA HEIKKILÄ KOMMENTERAR ÅRETS LÄGERPLANER:

– Planeringen är i full gång. Det är högst sannolikt att lägret blir av eftersom det kunde ordnas ifjol då coronarestriktionerna var striktare än de nu gällande.

Lägret pågår i två veckor och Kashdij har möjlighet att ta emot cirka 60–70 ungdomar. Liksom ifjol ansöker man om statligt understöd från Presidentfonden. Kashdij-stiftelsen har också en insamlingssida på internet för privatpersoner.

Ungdomar på sommarläger.

Från väster: Joseph Keo och hans fru Makara, Pia och Tero Ruotsala.. FOTO: FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

De som ansvarar för kyrkans familjearbete är teologen Joseph Keo och hans fru Makara. De har i årtal åkt runt i byarna och hållit par- och familjeseminarier, som hjälpt många. Svårigheter motiverar människor att delta i seminarierna som kyrkan ordnar i samarbete med den kristna organisationen, Continuing Learning Organization (CLO).

Gräl, missbruk, familjevåld, fattigdom och oförmåga att kommunicera med varandra utgör enligt Joseph Keo de största problemen i familjerna. Därtill finns det behov av praktiska råd för barnuppfostran. Joseph

och Makara gör också förebyggande familjearbete i form av radioprogram som når tusentals människor.

Nu har kyrkan och CLO kommit med ett önskemål om att komplettera kyrkans familjearbete med professionell kyrklig familjerådgivning. För att bygga upp en modell för den kambodjanska familjerådgivningen och utbildningen har de bjudit in Pia Ruotsala.

– Nu har vi glädjen att kunna utnyttja de kunskaper vi förvärvat i Estland. Där utvecklade vi en familjerådgivningsmodell som fungerar i en fattig minoritetskyrka, i ett samhälle som traumatiserats av extrem kommunism. Denna modell kan vi nu använda för kambodjanska kyrkans behov, säger Pia Ruotsala.

Delegationer från Kambodja har besökt både Estland och Finland för att få inspiration och kunskap för arbetet. Utbildningen av kyrkans familjerådgivare inleds hösten 2021.

Enligt Joseph Keo finns det ett stort behov för familjerådgivning på kristen grund:

– I den kambodjanska kulturen leder romantisk kärlek mellan två personer automatiskt till giftermål och barn. Många familjer lider av våld i nära relationer, svartsjuka, fat-

tigdom och missbruk. Paret saknar verktyg för växelverkan och när de får problem tyr de sig till byäldsten eller till polisen som slår sin fru, och får rådet att ha tålmod. Någon kanske tänker att hen gjort sig förtjänt av att bli dåligt behandlad gå grund av dålig karma, eller så söker hen hjälp av en buddistmunk som anser att osämjan och familjevåldet beror på onda andar. Vi behöver utbildade familjerådgivare som kan hjälpa paren och familjerna att skapa trygga relationer där parterna respekterar varandra samt ge råd om barnuppfostran.

Familjerådgivningen passar bra in i kyrkans syn på diakoni där kyrkan utvecklar arbetet så att det motsvarar samhällets behov. Kyrkans ledning och de teologistuderande som drömmer om att jobba som präster är intresserade av att lära sig familjearbete eftersom det ses som en viktig del av en kambodjansk bypastors jobb. I det buddhistiska landet uppfattas en präst som en pålitlig person som man kan anförtro sig åt och be om hjälp.

Prästen och kyrkoledaren Sreyleak vill tacka finländarna för stödet och förtroendet:

– Vi gör vårt bästa för att vara värda ert förtroende och ber i våra böner om förmågan att tjäna människor på rätt sätt så att vi kan fullgöra Guds vilja. ☩

Kyrkoledaren och prästen Sreyleak Touch. FOTO: ILKKA KOIVISTO.

KOMMANDE EVENEMANG

MISSIONSFEST 18–19.9.2021

Lördag 18.9

- 10.00 **Inledning och brunch.** Vi äter brunch och lyssnar till tankar kring temat hopp.
- 12.30 **Workshoppar för alla smaker**
- 14.00 **Eftermiddagskaffe**
- 15.00 **150 år av delat hopp** – små återblickar till de första missionärernas tid i Ambolandet och en stor dos nutid och framtidsplaner.
- 16.30 **Middag**
- 18.00 **Glimtar från världens alla hörn** – en jordenruntresa i missionens tecken med berättelser, bilder, videohälsningar och musik.
- 19.30 **Kvällste och fri samvaro**

Söndag 19.9

- 11.00 **Högmässa**

Välkommen!

Finska Missions-sällskapets årsmöte per distans lördagen 12.6.2021 kl. 12

Årsmötet behandlar stadgeenliga ärenden (Finska Missionssällskapets stadgar 10§).

Finska Missionssällskapets styrelse beslöt 8.4.2021 att årsmötet med anledning av rådande situation kring coronapandemin arrangeras enbart per distans, samt att deltagande i årsmötet förutsätter anmälan senast 29.5.2021.

Församlingar, organisationer samt heders- och eviga medlemmar har 15.4.2021 elektroniskt fått en kallelse och information om anmälningsförfarandet. Årsmedlemmar får kallelsen med information om anmälan samt faktura för medlemsavgiften per post.

Ifall problem uppstår, ta kontakt per e-post: vuosikokous@suomenlahetyseura.fi

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21
BIC: AABAFI22

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10
BIC: DABAFIHH

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2020/6483, i kraft 1.1–31.12.2021, beviljat 25.8.2020 av Ålands landskapsregering.

De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

Din födelsedag kan hjälpa någon

Öppna ett bemärkelsesdagskonto

Ta kontakt med oss 040-7648051

**finskamissionssallskapet.fi/
bemarkelsedag**

Andakt

KRISTI KÄRASTE!

När jag skriver denna text håller vi på att inleda stilla veckan. Under palmsöndagen red Jesus in i Jerusalem, hyllad av folkmassorna. Människorna ropade: "Hosiana! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung." Folkets attityd till Jesus kastade om snabbt och denna konung blev uppspikad på korset. Så är det än idag: det är bara Gud och Hans goda vilja som är oföränderliga medan människan drivs av emotioner och själviska begär. Trots människornas oförståndiga beteende förverkligar Gud sin långsiktiga och kärleksfulla frälsningsplan med tålmod. Jesu Kristi försoningsdöd och uppståndelse är de viktigaste händelserna i denna plan.

Ett och annat hinner ske under "stilla" veckan. En berättelse (Matt 21) skildrar hur Jesus blev rasande när han såg att tempel vanhelgades av penningväxlare och för-

säljare. Bönen och lovprisningen fördunklades av sekulära intressen.

Bibeln beskriver Jesus som Fredsfurste (Jes 9) vars välde skall befästas och hållas vid makt med rätt och rättfärdighet. Han är pacifist men när det gäller att bekämpa synd blir han eld och lågor, Andens lågor. Att bekämpa synd är en uppgift given av Gud Fadern, men primärt drivs Frälsaren av kärlek till människorna. Att sätta gränser i Guds namn är kärlek. Guds buds innersta väsen är kärleken som upprätthåller liv.

Templet var kärt för Jesus. Jesus drevs av kärlek till sin Fader när han angrep månglarna: "Gör inte min Faders hus till en saluhall!" Tempelberättelsen är inte nedtecknad som en historisk händelse enbart. Den har ett djupare innehåll. Också denna berättelse undervisar om vad man skall tro, vad man skall göra och vart man skall sträva.

När jag skriver detta diskuterar reger-

ingen begränsning av rörelsefrihet och upphävning av möjligheten att delta i religiösa sammankomster. Om Jesus var mån om Jerusalems tempel, så minst lika mån är han om dagens kyrka. Han vill påminna oss om församlingens betydelse. Att samlas till gudstjänst är inte en vanlig världslig samling, att fira nattvard är inte vanligt ätande och drickande. Nattvardsfirande är den troendes andning (Joh 6: "om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod äger ni inte livet"). Idag kunde Jesus säga: "Likställ inte min Faders hus med en bar som ni kan stänga!"

Jesus är självfallet mån om dig också. Under restriktionerna får Jesu vädjan "Låt barnen komma till mig!" alldeles nytt innehåll.

Jussi Meriluoto

tf kaplan

Iniö kapellförsamling

FOTO: JUSSI MERILUOTO